

פוליה יקרה -

הנסיעה הפעם מלוד הנה לא היתה קלה ומוצלחת. הביאו אותנו לקהיר, (מלוד יצאנו רק אחרי שתיים, כי האוירון מניו-יורק נתאחר), והיינו צריכים להגיע ביום א' בלילה, בשתיים עשרה, לרומא.

באחת-עשרה הודיעו לנו שאנו יורדים לאחונא, כי ברומא יש סערה גדולה. באחונה נשארו כל הלילה - בלי מקום לישון או ליכב. רצוצים ועיפים יצאנו מאחונא ביום ב' בבוקר, בלילה חצי, ואחרי נסיעה קשה בדרך מרומא מגנף הגענו בארבע אחרי הצהריים לגנף. פה פגשו אותי חברים, ואחרי ששתינו משהו יצאנו באבטו לציריך בתשע וחצי בערב.

באותו ערב לא ואיתי שום איש, כי הייתי עיף מאוד, אך סיפרו לי שהועד הפועל נפתח בבוקר והרצו משה על המצב הפוליטי, וביחוד על הוועדה של *U. M.*, סילוויר על אמריקא וקפלן - על המצב הכספי, ושלמחרת ביום ג' יתחיל הוויכוח.

לאחר אבטי וסם-שנה שכבתי לישון, וביום שלישי בבוקר קשתי רענן והרצאתי בועד הפועל על המצב בארץ, על צרכי הבסחון ועל המלחמה בפורשים. ובסעיף זה - בדרכי המלחמה בטיורו - נמשך הוויכוח הזה שני ימים - גם בועד הפועל וגם בהנהלה.

היום החלו הוועדות לעבוד, וההנהלה דנה על דרכי המלחמה בטיורו, ובשנויים מילוליים נתקבלו שליש ההנחות שלי.

(1) עזרה לישוב במלחמתו נגד הטירור ואישור החלטת ההנהלה

בענין זה;

(2) הסברה רחבה בגולה על הנזק המוסרי והפוליטי של מעשי

ארגוני הפורשיט ועצם קיומם

(3) כל תמיכה בארגוני הטירור מהווה הפרת משמעת ציונית

(ואפטר מפני כך למסור למשפט ולהוציא בגלל זה מההסתדרות הציונית).

בועדה הפוליטית דנו בינתיים על העפלה ובן-אהרון שחזר

עכשיו מאמריקא התקיף באופן מכוער ושפל את החברים המטפלים בעליה.

אפילו הרוויזיוניסטים אמרו שהחקפה כזו אין שום איש הגון ושאי

לעשות. היתה התרגשות גדולה באולם וכל שליחי הפועלים בייביבה

התבייטו שאחד מהם עשה מעשה שכזה.

פה נתברר לי באופן סופי שבן-אהרון זה קיבל כסף מסילוור

(כמובן לא בשביל עצמו אלא בשביל המפלגה שלו), ויש "שתוף פעולה"

אמיץ בינו ובין כנופית סילוור להשמיץ את מ.פ.א.י.

על הדבר שמעתי עוד בארץ מחבר של סיעה ב' שחזר מאמריקא

ומניחי ישר לבן-אהרון ושאלתי אותו: הנכון הדבר שקיבלת כסף

מסילוור? החשובה היתה: נכון שקיבלתי טעונית עשירים אחדים

שהם ידידי סילוור כסף בשביל החלוץ הצעיר, אולם המחורך ביני וביניהם

לא היה סילוור אלא איש אחד...

ואמנם הוא שרת את סילוור בנאמנות בישיבה זו. בוויכוח

הכללי התקיף באופן גס, בסגנון רוויזיוניסטי זול את ההנהלה בירושלים,

וגמר את נאוםו בשבח ותהלה למנהיגי הציונים באמריקא...

מסומקני, אם חבריו במיעה ב' בארץ ישמחו על שרות זה ...
איני יכול לתאר לעצמי שטבנקין יאמר את הברית בין בן-אהרון ובין
סילוור.

מהוועדה של *מ.נ.* בגנף שמעתי כאילו בשורות טובות,
אולם אני מלא ספיקות קשים. אין לי אמונה ביו"ר הוועדה, שנראה
לי שועל ערום ובלתי-כנה, ואיני מקווה הרבה מהמלצות הוועדה ולא
מהחלטות האו"ם (*מ.נ.*). הכל כמעט תלוי בדעת המסלה האמריקנית,
ולטרות הצהרתו האופטימיסטית של סילוור, שנפרסמה בעיתונים לפני צאתו
מהארץ שאמריקא תומכה במדינה יהודית - יש לי ספקות קשים בדבר,
והבעתי ספקות אלו בגאומי בוועד הפועל.

נחכה ונראה.

הישיבה אולי תגמר באמצע השבוע הבא, ואסע מפה ליום או
ליומיים לפריס ואשוב מיד לארץ.

מה שלומך? איך השנים?

אני מקווה שלאחר שובי ארצה תוכלי לשוב הביתה, כי גדמה
לי שהשכיבה גופה בבית החולים לא טובה בשבילך, ובבית הבריאי הרבה
יותר מהר.

הרואה את הילדים?
שלום רב לך ונשיקות.

דוד.